A°. 1839. Nº. 86.

Saturdag, 26 October.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, 21 October 1839.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1o. Aan de Slaven *Joseph*, *Jacques* en *Carolina*; toebehoord hebbende aan JACOB NORDEN.

2o. Aan de Slaven *Jansie*, *Klaartje*, *Pietje* en *Frederik*; onder Straatvoogdij gestaan hebbende van F. J. P. DUURHAGEN.

3o. Aan de Slaven *Dorothea* en hare Kinderen *Frederik Louis* en *Cornelia*; toebehoord hebbende aan DOROTHEA FREDERIKA van NEITSCH.

4o. Aan de Slavin *Wilhelmina* en hare Kinderen *Mietje* en *Amelia*; toebehoord hebbende aan T. P. KAERSENHOUT.

5o. Aan de Slavin *Antje*, toebehoord hebbende aan den Boedel wijlen J. B. F. BOUFFARÉ. — En

Aan den Slaaf *François*; onder Straatvoogdij gestaan hebbende van J. G. J. VAN SAINT ANDRÉ; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

JOSEPH BENNEKOM.
JAQUES BENNEKOM.
CAROLINA BENNEKOM.

2o. JACOBA JOHANNA JANSIE GOEDWATER.
CLARA ELISABETH GOEDWATER.
PIETER EVERT GOEDWATER.
FREDERIK MARIUS CHRISTIAAN GOEDWATER.

3o. DOROTHEA BRUMMEN.
FREDERIK LOUIS BRUMMEN.
CORNELIA LOUISA BRUMMEN.

4o. WILHELMINA DALIA.
WILHELMINA THEODORA DALIA.
AMALIA SUSANNA DALIA.

5o. ANNA KARELSHOEK. — En

6o. JOHANNES FRANÇOIS SCHAAFSTEDE.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Advertentiën.

(38374) Fungerende CURATORS zullen op Vrijdag 1sten November e. k., des namiddags om 4 ure, door den Vendumeester A. SALOMONS, ten Sterfhuize van den Heer PIETER VOS, doen verkoopen:

Deszelfs *NALATENSCHAP*, bestaande in: LIJFKLEEDEREN, MEUBELAIRE GOEDEREN, eenige voorname BOEKWERKEN en eene partij GEDRUKTE PLATEN. — Alsmede eenige HOORNBEESTEN, aankomende den Boedel van Mevrouw JOHANNA JACOBA MARIA WIJNBERGEN, eerder Wed. PIETER THIEL, laatst Echtgenoot van J. N. DE VRIES GERHARDT.

Paramaribo, 25 *October* 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(38402) Over *zes* Weken, den 25sten dag nader te kopen, zal de Ondergeteekende, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, La. D. No. 114 Nieuwe Wijk, aankomende den Boedel J. F. THOMAS.

Paramaribo, 25 *October* 1839.

NASSY Dz.

(38400) De ondergeteekenden zullen door den Vendumeester M. A. KEIJSER, op Maandag en Dingsdag den 28 en 29 dezer, op publieke Vendu doen verkoopen:

Diverse *WINKELWAREN*, welke GOEDEREN op den verkoopdag ter besigtiging zijn, in het huis naast den Heer BAARS, in de *Watermolenstraat*.

Paramaribo, *den* 21 *October* 1839.

DEGENHARD & KRAMER.

(38399) De Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, zal op Woensdag den 30sten dezer, des namiddags ten *vier* ure, ten huize van den Heer A. J. POSNANKI, aan de *Waterkant*, in het openbaar verkoopen:

STUKGOEDEREN, gemaakte *KLEEDEREN*, extra fraaije staande *TAFEL-LAMPEN*, *GLASWERK* en verder al hetgene ten voorschijn zal worden gebragt.

Zullende deze GOEDEREN daags vóóren op den verkoopdag, ten huize voorgemeld, te besigtigen zijn, zijnde dezelve inmiddels voor *contant*, tegen *inkoops prijs* te koop.

H. J. POSNANKI qq.

(38380) P. H. L. KENSWIL vertrekt.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Gerregtshof.

VRIJDAG, 25 OCTOBER 1839.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Zwartenhoevenbrug- en Loch van de Poolstraten, La. E. No. 200 Nieuwe Wijk en La. D. No. 658 Oude Wijk, aankomende G. C. F. LEUE. — Bij opbod *f* 1325. ABRAHAM BENJAMIN DE VRIES. — Bij afslag *f* 100. Gezelfde.

Het HUIS en ERF, gelegen aan de Eerste Dwarsstraat, No. 130 en Oude Wijk La. A. No. 110/111, aankomende den Boedel J. E. TELLENTIJN. — Bij opbod *f* 1275. JACOB SALOMON SAMSON. — Bij afslag *f* 400. De Minderjarige A. BRUNINGS.

Scheepstijdingen.

Uitgezeild van de rivier COPPENAME:

Den 13den dezer, Z. M. Transport-Schip DE MERWEDE, Kapt. Luit. W. STORT, geladen met 73 Balken diverse Houtsoorten; als: Groenhard, Locus en Peto, te zamen metende 4768 kubiek voeten.

Den 18den, Z. M. Transport-Schip PRINS WILLEM FREDERIK HENDRIK, Kapt. Luit. J. G. HUIJS; geladen met 45 Balken en 66 Kromhouten, diverse Houtsoorten: als: Rolletrie, Cabbes, Groenhart, Locus, Peto en Purperhart, te zamen metende 4131 kubiek voeten.

Mengelingen.

PLIGTPLEGINGEN VAN EEN' GOEDHARTIGEN SLAGTER.

In het oorlogsjaar 1813, toen vele steden bij aanhoudendheid zware inkwartiering hadden, liet de Burgemeester van zekere stad eenen, van wege zijn goed vleesch bekenden, Slagter bij sich roepen. »Wij zullen buiten twijfel nog meer troepen ingekwartierd krijgen," zeide hij; »zorg zoveel mogelijk om de stad van goed rundvleesch te voorzien." — »Ja, Hoogedel Heer Burgemeester," hernam de Slagter, »zoolang ik Slagter ben en gij Burgemeester zijt, zal het hier aan ossen niet ontbreken."

Deze in het complimentmaken ervaren Vleeschhouwer had voor den koninklijken ambtman een twistgeding hangende. Na eenigen tijd werd de koop en uitspraak hem bekend gemaakt. Hij wilde zich aanvankelijk daarmede niet tevreden stellen; de ambtman zette hem echter neder en de zaak wat nader uiteen, hem tevens bedeidende, dat hij er niets mede winnen, maar wel hij verliezen zoude, wanneer hij zich met deze uitspraak niet vergenoegde. Doch eenigzins tevreden gesteld dacht echter altwoordtle hierop: »Goed, Edel Heer Ambtman, dan moet het er maar bij blijven. Mijn handwerk versta ik, maar in het kroeskalmaken ben ik vrij wat dommer dan Gij."

Onze complimentmaker bevond zich eens op eene publieke plaats. Onder de aanwezigen zag hij een' persoon, klein van gestalte, die zich met de hem omringenden gemeenzaam en vriendelijk onderhield. Als deze zich eene wijle uit de kamer verwijderd had, zocht onze Slagter van de gasten te vernemen, wie toch dat kleine mannetje was. Men berigtte hem, dat het Professor V. uit het Hertogtijk Saksisch dorpje A. was. Daar valt hem in, dat hij dezen naam ergens gehoord of gelezen had. Weldra toch ontwaakt bij zich, denzelven op de onderste regels van een vat druks gelezen te hebben. Naauwelijks was de Professor in het vertrek teruggekeerd, of de praatzieke Vleeschhouwer wendde zich tot hem met de woorden: »Ik heb de eer mij niet u te kennen; maar het verheugt mij zeer, dat ik heden Professor V. ontmoeten mag." — »Hebt Gij," vroeg deze, »wellicht een van mijne werken

geleerd?" — »Gelezen in het geheel niet, maar — verst er in gepakt."

Dat deze goedhartige man geen doel had, anderen opzettelijk te beleedigen, blijkt daaruit, dat hij van zichzelven met dezelfde welleverendheid sprak. Zich eens in dezelfde herberg bevindende, liet zich plotseling eene stem hooren, welke als van de kameldeur scheen te komen, en die een daar zijnde zwijn bij den naam riep. Deze stond dadelijk op, met de gedachte, dat hij door een' zijner kalanten geroepen was, om een slot open te steken of iets anders in zijn bezorp te verrigten. Hij keerde echter dadelijk terug, daar er niemand te vinden was. Meermalen werd thans eene stem geheerd, nu buiten, dan binnen het vertrek, waardoor de aanwezigen, door het geraas of geroep gewekt of verbaasd, zich naar buiten of binnenshuis begaven, doch vruchteloos rondzagen hoorden, daar zij niets gewaar werden. Ook onze Slagter werd op deze wijze misleid en buiten geroepen. Eindelijk helderde zich de zaak op, en de buikspreker, die deze stemafwisselingen gebezigd had, overtuigde den naast hem zittenden Slagter, dat hij de sprekende en roepende was geweest; waarop onze vriend, van zijn verschbouwersverstand en deerlijk bewust, vol verwondering uitriep: »Zulke dingen gaan mijn oosonverstand ver te boven!"

DE GRAVIN DU BARRI EN DE ABT TERRAY.

De Gravin du Barri ontdekte, dat de Abt Terray, Minister van Financien, pogingen in het werk stelde, om haar van het Hof te verwijderen. Dadelijk schreef zij den volgenden brief aan hem: »Ik heb over zeer ernstige zaken met u te spreken, mijnheer de Abt, zeer ernstige zaken zeg ik, hetwelk geen oogenblik uitstel gedoogt. Laat daarom de beharting uwer eigene belangens, die des Konings, en van elk ander, wie hij ook zijn moge, voor een oogenblik rusten. Gij kunt die naderhand weder bevorderen, wanneer wij onze zaken vereffend hebben. Wij moeten dit noodzakkelijk doen, ter bevordering van ons wederzijds geluk. Weo hem, wiens bedrog ontdekt zal worden! Goeden dag en goeden avond!"

De verschrikte minister aarzelde niet, van eene zoo dringende uitnoodiging gebruik te maken, die voor hem van het meeste belang scheen te zijn. Gewoonlijk alles behalve schoon zijnde, scheen hij thans der Gravin, daar hij met een gelaat dat onlust teekende en bleek als een doode voor haar stond, zoo hatelijk als de duivel. Hij huichelde bedaardheid, en naderde de Gravin met eene deftige buiging, ten einde zijne ontroering onder deze ceremoniële handeling te verbergen. Zoo zij hij beginnen zoude haar eenige vleijerijen te zeggen, kwam zij hem voor, met de vraag: »Heer Abt! welken rang bekleedt gij in Frankrijk?" »Ik ben Minister van Financien," antwoorde hij bedremmeld. »Juist, dat is ook zoo," hernaam de Gravin, »en ik ben de Matresse des Konings, dat is mijne rang, en ik wil die behouden. Het is mij daarom zeer onaangenaam, dat men pogingen aanwendt, om mij denzelve te doen verliezen; dat smart mij te meer, om dat een mijner vrienden zich daarmede onledig houdt." — »Ik zweer u," viel de Abt haar in de rede, »dat het mij niet in de gedachten gekomen is, om u te helpen verwijderen." — »Neen," antwoordde de Gravin, »daár spreek ik niet van; maar van dien schoft, die geen haar beter is dan gij zijt, en die gij aanleiding besorgdet, om mij zoo mogelijk den voet te ligten. Gij kunt intusschen verzekerd zijn, dat gij niet ongestraft aan mijn ondergang werken zult. Zoo gij oorlog tegen mij voeren wilt, daag ik u uit in het open veld, verstaat gij mij?" Het gesprek duurde nog eenen geruimen tijd op deze wijze voort, en onderwijlen trad de Koning op eens het vertrek binnen. De Abt mompelde nog eenige woorden binnenmonds en verliet daarna in allerijl de Gravin. De Koning was de ontroering des Abts niet onopgemerkt gebleven, en hij verderde van de Gravin, dat zij hem de reden daarvan zoude zeggen. Deze maakte geene zwarigheid, hem de geheele toedragt der zaak te openbaren; en nu moest Lodewijk zich zelf regtvaardigen en de Gravin verzekeren, dat hij er nimmer aan gedacht had, om haar te verwijderen. De Abt ontving weldra vergeving, vermits hem als Minister van Financien daartoe de middelen te hand stonden; en zoo droeg de Natie de kosten dezer verzoening.

EEN BEROEMD BOTANICUS, DOOR EEN' DORPSCHOUT GEëXAMINEERD.

Een beroemd Kruidkundige, buitenslands reizende, werd op zijne botanische wandelingen door den nacht overvallen. Te ver van zijne woning verwijderd, ziet hij zich genoodzaakt, in het nabij gelegen dorp een nachtverblijf te zoeken. Bij het inkomen in de herberg, werdt hem zijn pas afgevraagd. Deze had hij natuurlijk niet bij zich. »Zonder pas mogen geene vreemdelingen hier overnachten," verzekerde niet slechts de waard, maar ook de aanwezige Dorpsschout, die reeds met eenige veldwachters was aangekomen. De Botanicus, door deze afwijzing in verlegenheid gebragt, vroeg: »Is hier geen geestelijke in het dorp?" Daar deze vraag toestemmend werd beantwoord, verzocht hij den Schout hem tot denzelven te laten brengen, en hem te vragen, of hij niet eenen Hoogleeraar van dien naam kende, dien hij bij het inkomen in de herberg als den zijnen had opgegeven. De geestelijke werd uit zijn bed geklopt, en, uit het venster kijkende, hem deze vraag voorgehouden. »Persoonlijk," antwoordde hij, »ken ik dezen geleerde niet; maar ik bezit een werk, door hem geschreven. Dat wil ik naar beneden werpen. Daaruit kunt gij hem examineren, om u zoo te overtuigen, of hij dezelfde is, voor wien hij zich uitgeeft." Tevreden keert de Schout met het boek terug, en begint het onderzoek aldus: »Hebt gij het boek geschreven, dat ik in de hand heb?" De Botanicus, vermoedende welk boek het zijn kon, hernam: »Als het den titel — hier noemde hij denzelven — voert, dan is het door mij geschreven." »Regt zoo," zeide de Schout, die nu verder vroeg: »Wat staat op de eerste bladzijde?" De Botanicus: »Voorrede." Schout: »Waarover handelt het eerste hoofdstuk van uw werk?" Gelukkig stond den Botanicus de volgorde voor den geest, en hij noemde: »het rijk der natuur," als het hoofdstuk, waarmede zijn boek aanving. De Schout: »Goed zoo!" Nu bladerde hij het boek door en vroeg: »Wat staat er op bladzijde 15?" De Botanicus: »Dat weet ik zelf niet meer. Zoo moet gij ook niet ondervragen. Gij moet de pagina zoeken, op welke een nieuw hoofdstuk begint, en dan zal ik u zeggen, wat er staat." De Examinator volgde nu deze manier, en de ondervraagde hield gelukkig vol en — bekwam niet slechts een goed, uit het planten-, dieren- en mineralenrijk, daar het aan geen zout ontbrak, wél toebereid avondeten, maar ook een nachtverblijf in een zacht en gemakkelijk bed.

ADVERSARIA.

Op zeker eiland heeft zeker philosoof deze vraag te berde gebragt: »Indien een »mensch zich veranderen kunde in een' »os, zou men dat als een' zelfmoord »moeten beschouwen, en zoude dan die »os strafschuldig zijn?"

Iemand, die om schulden in verzekerde bewaring was, kreeg een bezoek van den schuldeischer, die hem dit gemis van vrijheid had bezorgd. »Wel," zeide deze, »begint het u hanst te vervelen?" »»Gij hebt zeker uw verstand verloren," hernam de gevangene. Op de vraag: »Hoe dat?" vervolgde hij: »Ja; bij hetgeen ik aan u schuldig ben, betaalt gij nog wekelijks voor mij, hier in dit verblijf der rusto, *acht gulden veertig centen*. Er geeft zoo geld bij geld, dat ik, noch iemand, u ooit weder zal terug geven. Dit is zot. Maar wijs zoudt gij handelen, wanneer gij mij mijne vrijheid terug en wekelijks *acht gulden veertig centen* geld wildet geven, dan zoude ik u ook wekelijks *vier gulden twintig centen* op rekening afbetalen. Zoodaende zouden wij eindelijk effen worden, en dit is immers hetgeen gij zoekt."

Een student aan de Universiteit te — gedoctoreerd, zond zijnen vader met de eerste gelegenheid bij de begroeting der promotiekosten tevens eene wijnrekening, welke niet minder of meer bedroeg dan *f* 238. Met omgaanden post ontving de jonge Doctor volgenden brief in antwoord.

»Zoog Edel geb. zeer gel. Heer Doctor!

»Hoogeerde en veelgeachte Mijnheer Zoon!"

»Denkt gij, v — d *Champagne*- en »fijne-wijn-geuzigt, dat ik het geld van »de boomen kan schudden! Ik en uwe »moeder drinken 's middags *Bordeaux*: »en 's avonds in de Societeit drink ik »ze nooit meer dan van 4 schellingen: »en gij, gelukr — r, z — pt *Campagne!* »Wanneer gij in de 14 dagen, die gij »om uwe zaken ten einde te brengen, »nog te — moet vertoeven, nog één's »zoo'n partij gerst, draai ik u den hals »om wanneer gij thuis komt. Overigens »verblijve ik, na minzame groete van »ons allen, met de meeste hoogachting,

»Hoog Ed. geb. zeer gel. Heer Doctor!

»Hoogeerde en veelgeachte Mijnheer Zoon!

»Uw Ed. Hoog geb. gehoorzaamste Diensaar en Vader,

N. N."

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het nieuw gekoperd tweedeks Fregatschip Noord-Holland, Kapt. H. E. Ruijl. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 26 October.

Het gezinkt Kofschip Maria, Kapt. S. J. Rogans. Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit ultimo dezer.

Het gekoperd Kofschip Jacoba, Kapt. A. [illegible] de Groot. — Adres bij J. L. Geliée.

Het Galjootschip Concordia, Kapt. J. H. W[illegible] — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 28 Octob.

Het nieuw gekoperd Tweedeks Barkschip Mercurius, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Is voorzien van eene Polis. — *Sluit* 20 November.

Het gezinkt Schooner-Kofschip de Zeevaart, Kapt. K. J. Haasnoot. — Adres bij Van West en de Haas.

NAAR ROTTERDAM.

Het Schooner Brikschip Amphitrite, Kapt. A. C. Kruif. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Recommandeert desselfs bodem ter inlading van KOFFIJ en KAKAO. — Sluit ultimo October.

Stand der Maan.

7 October	NIEUW MAAN.	
15	»	EERSTE KWARTIER.
22	»	VOLLE MAAN.
29	»	LAATSTE KWARTIER.

Waterstijen.

		Hoog Water.		*Laag Water.*
26	*Zaterdag.* 's morg.	9 24	's avo.	3 24
27	*Zondag.* »	10 15	»	4-15
28	*Maandag.* »	11-05	»	5 06
29	*Dinsdag* »	12-00	»	6-00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.